

[Larsen (Bjerre).]

at det var en Daglejer eller Forkarlen, der fungerede som Bestyrer. Jeg har ogsaa været ude for, at det var Gaardens Fodermester, og at Arealer, der hørte til Ejendommen, og som var paa ca. 20 Tdr. Land, blev drevet i Samdrift med Gaarden. Det er saadanne Forhold, der maa forsvinde.

Dernæst er der ved Flertallets Ændringsforslag opnaaet det, at en Del af de Landbrug, der er over 35 000 Kr.s Grundbeløb, selv om det er i beskeden Omfang, bliver tilbuddt Statens Jordlovsudvalg, efterhaanden som Ejerskifte finder Sted. Det er ikke noget, der sker hverken i Dag eller i Morgen, men der er banet Vej. Selv om jeg er Tilhænger af megen Udstykning, samles Interessen for Tiden om Fremskaffelse af Tillægsjord, og da det hovedsagelig er de almindelige Gaardbrug, som her maa undgælde, mener jeg, det er helt rigtigt at inddrage Herregaardene under Udstykningen, for at disses Jorder kan komme til at give Plads for en fremadstræbende Landbrugdom i de kommende Tider, og Bestemmelserne i Ændringsforslagene giver sig Udslag i, at der er aabnet Muligheder for, at Herregaardene og Godserne maa yde deres Bidrag til Fremme af Udstykningen. Derfor forstaar jeg ikke Mindretallets Udtalelse i Betænkningen, idet der siges, at en Lovgivning, der griber ind paa disse Omraader og uden Hensyn til Livets Mangfoldighed beskærer Nærings- og Erhvervsfriheden samt Ejendomsretten for dansk Landbrug, vil være et stort landbrugsmæssigt Tilbageskridt, hemmende for Initiativ og Fremdrift.

Maa jeg have Lov til at spørge, paa hvilke Omraader Flertallets Ændringsforslag indfører saadanne Tilstande? Det er netop Fremskridt og Udvikling, der ligger gemt i Flertallets Ændringsforslag. Disse vil, som jeg tidligere har sagt, afskaffe de uholdbare Tilstande med ulovlig Drift af mindre Landbrug, de vil skaffe sundere Forpagtningsforhold, de vil inddrage de store Ejendomme under Udstykningen. Mindretallets Indstilling er derimod den modsatte, og den vil hindre en Udvikling ad sunde, naturlige Baner og giver Udtryk for, at der er intet Udsyn, men kun en Fastholden af en stædig Indstilling over for de foreliggende Problemer. Jeg vil derfor anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for de af Landsbrugsministeren fremsatte og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringer til dette Lovforslag.

Hans Pinstrup: Som det fremgaar af Betænkningen, har der været Enighed om Forslag til Lov om Udstykning og Sammenlægning m. m. af faste Ejendomme. Helt anderledes stiller det sig vedrørende Forslag til Lov om Landbrugsejendomme.

Ved første Behandling af dette Lovforslag blev der fra min Side klart tilkendegivet, at Bestemmelser til Sikring af Opretholdelse af bestaaende og fremtidige Jordbrug samt til Hindring af ulovlig Samdrift og Ejendomspekulanter, de saakaldte Gaardslagtere, vilde faa min Støtte. Det maa meget beklages, at Udvalget og Ministeren ikke har kunnet samles om dette Hovedformaal, men at man i Stedet søger denne Lovgivning benyttet til Fremme af helt andre Interesser.

Som Ændringsforslagene er stillet af Radikale, Socialdemokrater og Kommunist i Fællesskab, bliver denne Lov, hvis Ændringsforslagene vedtages, et voldsomt Indgreb i Landbrugets ejendomsretlige Forhold og i den enkelte Landbrugers Dispositionsfrihed. For faa Uger siden vedtog Rigsdagen en Udstykningslovgivning med alle Partiernes Stemmer, en Lov, der vel er meget indgribende, men som dog fulgte en ganske bestemt Linie, idet Bestemmelserne, Fremgangsmaaden med Forkøbsret, var ens ved alle Landbrug. Denne ensartede Behandling af alle Landbrugere er for mig noget vigtigt og afgørende, og efter Udstykningslovens Vedtagelse er det ganske urimeligt og mod alle Forudsætninger ogsaa at ville gøre denne Lov, der skulde tjene et helt andet Formaal, til en Udstykningslov. Naar Nedlæggelse og Samdrift af Ejendomme er forhindret, saa er dermed sikret, at hver eneste Ejendom er Boplads for Folk, der driver den, og under hvilken Form det sker, bør Staten ikke blande sig i. Dertil er Livet alt for mangfoldigt og de enkelte Mennesker og deres Egenskaber for forskellige. Det er fuldkommen urimeligt med Bestemmelser om Tvangsbortforpagtning paa 8 Aar, og at ingen maa eje mere end to Ejendomme — et i Danmark hidtil ukendt Indgreb i Landbrugets ejendomsretlige Forhold, og som de to Partier, Radikale og Socialdemokrater, jo kun kan have Haab om at gennemføre med Kommunisternes Stemmer, et klart Udtryk for Forslagernes Beskaffenhed. Vi vil fra vor Side ubetinget modsætte os en saadan Udvikling og Gennemførelse af saadanne Bestemmelser, der er i den mest afgjorte Modsatning til det Selveje og den Ejendomsret og Dispositionsfrihed, der har baaret